Written by -முனைவர். த. விஜயலட்சுமி, துறைத் தலைவர், தமிழ்த் துறை, கேரளப் பல்கலைக் கழகம், காரியவட்டம், திருவனந்தபுரம் -695 581-
Wednesday, 22 November 2017 08:38 - Last Updated Wednesday, 22 November 2017 15:23

பெண்ணியம் வேரூன்றிய இக்காலகட்டத்தில் பெண் எழுத்து, பெண் மொழி, பெண் உடல் மொழி போன்ற சொல்லாடல்கள் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இச்சொற்கள் இவற்றின் சொற்பொருளுக்கு அப்பால் சென்று பொருள் தந்து நிற்கின்றன.
இக்கட்டுரையின் தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ள 'பெண் உடல்' என்ற சொல் அதுபோன்ற சொல்லைக் கடந்த பொருளில் இங்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை. பௌதீகமான பெண்ணின் உடல் என்ற சாதாரணமான பொருளில்தான் கையாளப்படுகிறது. காலகாலமாக சமூகம் பெண்ணின் உடலை எவ்வாறு கண்டது என்பதையும், இன்றைய பெண்கள் பெண் உடலை எவ்வாறு காண்கிறார்கள் என்பதையும் எழுத்து ஊடகங்கள் வழி இக்கட்டுரை விளக்க முனைகிறது.

மனித உடல் பல பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பின் இன்றைய நிலையை அடைந்தது என்பது நாம் அறிந்ததே. வலிமையான இருகைகள் தான் மனிதனை விலங்குகளில் இருந்து மாறுபடுத்தி உழைக்கவும் செயல்களைச் செயல்படுத்தவும் உதவின என்பர். உடல் உழைப்பில் உணவைச் சேகரித்த காலகட்டத்தில் ஆண் உடல், பெண் உடல் என்று வேற்றுமைகள் இல்லாமல் இருந்தன. காமம் கூட கட்டுப்பாடற்ற ஒரு உடல் தேவையாகவும், ஆண், பெண் உடல் உறவு ஒரு இனக் கவர்ச்சியாக மட்டுமே இருந்தன. காம இச்சையை நிறைவு செய்யும் போது விபத்துக்களாக குழந்தைகள் உருவாயின. தாயின் பாதுகாப்பில் அவை வளர்ந்தன. விலங்குகளின் வாழ்க்கைக்கும் மனித வாழ்க்கைக்கும் இக்காரியங்களில் பெரும் வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை.

மனிதம் காமத்தை இனக்கவர்ச்சிக்கு அப்பால் ஒரு சுகமாக பொழுது போக்காக, ஒரு போதையாக என்று காணத் தொடங்கியதோ அன்றே மனித உடல் ஆண் உடல், பெண் உடல் என்ற வேறுபாட்டைப் பெற்றது. போதைப் பொருளாக காமத்தை கொள்ளும் ஒரே உயிரினம் மனிதம் தான். பிற அனைத்து உயிரினங்களும் காமம் ஒரு இனக்கவர்ச்சி, உடலின் தேவை, இனப்பெருக்கமுறை அவ்வளவிதான். காம இச்சை ஒரு போதையாக வெறியாக மாறிய போது, பெண் உடல் அதற்கான ஒரு கருவியாக மாறியது.

‘[illegible]
[illegible]’’

என ஐம்புலனையும் நிறைவு செய்யும் ஓர் பொருளாக பெண் உடல் சமூகத்தால் மதிப்பிடப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் பெண் 'சுயம் இழக்கப்பட்டு' பெண் உடல் என்ற பௌதீக பொருள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டது.

□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

சங்க காலம் முதல் நமக்குக் கிடைக்கும் எழுத்திலக்கியங்களைக் கூர்ந்து கவனித்தால் அதில் பெண் உடல், பெண் உடல் உறுப்புகள் எவ்வாறு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன என்று காணலாம். இதற்கு மாறாக ஆணின் புயம் அல்லது தோள் மட்டுமே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு இரு வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்கள் ஆண்களால் படைக்கப்பட்டன என்பதும் ஆண்களால் ரசிக்கப்பட்டன என்பதுமாகும் அவை. சமீபத்தில் ஒருவர் சங்க இலக்கிய உடல் வர்ணனைகள் ஒரு வகையான பாலியல் கல்வி என்று தனது மேதோவித் தனத்தை நிறுவியுள்ளார். உண்மையில் இக்காரணங்களுக்கும் இலக்கிய பெண் உடல் வருணனைக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்பது திண்ணம்.

□□□□□□□

வர்ணனைகள் அழகியல் சார்ந்தவை. இன்பமூட்டுபவை. ஒவ்வொரு பண்பாட்டிற்கும் அதற்கான அழகியல் கூறுகள் உள்ளன. இவ்வழகியல் கூறுகள் கூட ஆண் சமூகத்தால் படைத்துப் போற்றப்பட்டவையே. எனவேதான் "அகன்ற அல்குல் (பெண் உறுப்பு) உடைய பெண்" என்றும் "பாம்புப் படம் போன்ற அல்குல் உடையாள்" என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டன. "ஏன் நீண்ட ஆண்குறி உடையவனே" என்று வர்ணிக்கவில்லை. உடல் வருணனை அழகியல் சார்ந்தது என்றால் இதுவும் உடல் வருணனை அல்லவா? எனவே காமம் சார்ந்த ஆண் படைப்புகளே அழகியல் கூறுகள். அதில் பெண் உடல் காம இச்சை தூண்டும் ஓர் நுகர் பொருள் மட்டுமே. பெண்ணின் விரல் நகம் முதல் அவளது அந்தரங்க உறுப்புகள் வரை துண்டு துண்டாக வர்ணிக்கப்பட்டு, நுகரப்பட்டு, மகிழப்பட்டது. அங்கு பெண் என்ற சுயல் இல்லை பெண் என்ற உடல் மட்டுமே இருந்தது.

□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□

பெண் உடல் என்று நுகர் பொருளாகக் கப்பட்டதோ அன்றே அதை உரிமையாளர்கள் பாதுகாக்கவும் கடமைப்பட்டனர். பெண் என்ற சுயத்திற்கு அவளது உடல் அந்நியப்பட்டு, ஒரு பாரமாக, சுமையாக, அச்சம் தரும் ஓர் சொத்தாகப் பாட்டது. இலக்கியப் பதிவுகளில் பெண் உடல் கொண்டாடப்பட்டது. உடலை உடமையாக்கப் போர்கள் பல நிகழ்ந்தன. பெண்ணும் (உடலும்) பொன்னும் சரிநிகராகக் கொள்ளப்பட்டன. மாதவி விற்கப்பட்டதும் பெண் உடலாகத்தான் என்பதில் ஐயமில்லை.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□

Written by -முனைவர். த. விஜயலட்சுமி, துறைத் தலைவர், தமிழ்த் துறை, கேரளப் பல்கலைக் கழகம், காரியவட்டம், திருவனந்தபுரம்-695 581-
Wednesday, 22 November 2017 08:38 - Last Updated Wednesday, 22 November 2017 15:23

[illegible]